

naar man giver Pengene ud, faar man Kvittering for dem, hvad enten de gives ud under flere Konti eller en enkelt, og der maa derfor kunne skaffes Regnskab. Den højtærede Landbrugsminister sagde i Fjor, at han havde gjort Henvendelse derom til Landbohøjskolens Direktør, men hverken den tidligere eller den daværende Direktør mente, at de kunde overkomme det Regnskab, og han havde derfor heller ikke det bedste Haab om, at det vilde lykkes i det kommende Aar. Det viser sig jo ogsaa, at han deri har set ret. Jeg tror imidlertid, at dersom den højtærede Landbrugsminister vilde tage lidt mere haandfast paa den Ting og gøre Landbohøjskolen opmærksom paa, at hvis den ønsker disse Bevillinger, har den at aflægge ordentligt Regnskab for dem, saa vilde det hjælpe.

Saa har vi et Par meget gamle Spørgsmaal, af hvilke det ene angaar de saa meget omtalte Departementssportler. Hvad disse angaar, har den højtærede Finansminister udtalt i det andet Ting, at han tidligere har gjort Statsrevisoratet opmærksomt paa, at det vilde være forbundet med et betydeligt Arbejde at skaffe en Specifikation over disse Beløb, der indkommer hovedsagelig omkring ved Amtene og Amtstuerne og i meget smaa Beløb, og som saa gaar ind gennem Amtstuerne til Ministeriet. Ministeren har tidligere søgt Støtte hos de regnskabskyndige, som har med den Sag at gøre, og de har ogsaa været enige i, at det vilde volde et meget stort Arbejde. Jeg forstaar ikke rigtig, at det kan være noget uoverkommeligt Arbejde, for hvor som helst de Penge indgaar, maa der jo føres Regnskab over dem, og dette Regnskab kan dog ikke være mere vidtløftigt, end at det nok kunde specificeres, saaledes at Statsrevisorerne var i Stand til at faa Klarhed over, hvorfra Pengene kommer, og hvad de enkelte Bevillinger har kostet. Ministeren har sagt her i Landstinget, at han var villig til at give en Oversigt over, hvorledes Bevillingerne fordeler sig mellem de forskellige Ministerier, de forskellige Myndigheder, som giver disse Bevillinger. En Oversigt af den Art har Ministeren ogsaa tidligere tilstillet Statsrevisorerne, og under Forhandlingerne i Fjor nævnedes Finansministeren det væsentligste Indhold af disse Oplysninger, der altsaa siger os, hvor mange og hvilke Arter af Bevillinger der udstedes af Finansministeriet, hvilke af Landbrugsministeriet og hvilke af ethvert af de andre Ministerier. Men nogen som

helst Oplysning om, hvad der er blevet betalt for disse enkelte Bevillinger, har Ministeren ikke givet. Nu har man faaet det Indtryk under Forhandlingen af denne Sag i Folketinget, at en saadan Specifikation af Bevillingernes Art egentlig ogsaa maatte være tilstrækkelig efter Folketingets Mening, og at Statsrevisorerne ogsaa vilde være tilfredse dermed. Jeg kan dog ikke tænke mig, at Statsrevisorerne vil være tilfredse dermed, eftersom de tidligere har faaet en saadan Henvendelse, men ikke har fundet den tilstrækkelig og fremdeles har fastholdt deres Krav om at faa at vide, hvorfra disse Penge stammer i de enkelte, om hvad der de forskellige Steder er betalt for de Bevillinger, der er løste. Udvalget kan ikke andet end støtte Statsrevisorerne i den Betragtning, og jeg for mit Vedkommende kan ikke indse, at det skulde være noget uoverkommeligt Arbejde at indlevere dette Regnskab fra de forskellige Amtstuer.

Endelig skal jeg nævne den sidste Sag, som angaar et tidligere fra Statsrevisionen rettet Spørgsmaal til Ministeriet om at faa Oplysning om, hvilke Garantier og Kautitioner Statskassen har paataget sig, om og hvorvidt disse er blevet effektive i noget Tilfælde, saa at Statskassen er kommet til at betale noget, og tillige Oplysning om, hvor vidt der er Udsigt til, at Statskassen i en nærmere Fremtid vil komme til at betale for disse Forpligtelser. Den første Henvendelse til Ministeriet herom skete allerede i 1912, og i Fjor udtalte den højtærede Finansminister herom her i Tinget, at Grunden til, at der ikke var sket noget, vel nok for en Del kunde søges deri, at man i Ministeriet ikke havde anset det for hensigtsmæssigt at fremkomme med disse Oplysninger, da der var Mulighed for, at de kunde misforstaas, ikke af Folk her i Landet, som kender til Sagerne, men i Udlandet, idet man der kunde gøre sig den Forestilling, at Staten har store Forpligtelser, som den maaske kunde have Vanskelighed ved at opfylde. I Anledning af disse Udtalelser af Ministeren i Fjor er der fremkommet en Udtalelse fra Statsrevisorerne, hvori de siger: „I Anledning af Udtalelser denne Sag vedrørende, som er fremsatte saavel i Landstinget som i Folketinget under Forhandlingerne om Statsregnskabet for 1914—15, finder de Anledning til at bemærke, at de vedblivende maa anse Tilvejebringelsen af en Oversigt som den forlangte for meget ønskelig, men at deres Spørgsmaal selvfølgelig alene tager Sigte paa saadanne Ga-